

[Preben Møller Hansen]

de penge, de kan få tilstillet fra velmenende fonde. Derfor må det gå tilbage.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 2 og § 2, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 105:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Sponsorering).

Af kultur- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen).

(Fremsat 27/11 87).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jimmy Stahr (S):

Lovforslaget handler stort set om alt det, som ministeren kan give bestemmelser om. Det handler om overvejelser og om, hvordan reglerne skal udformes – det står der noget om i bemærkningerne – men der er egentlig meget, meget få konkrete ting i dette lovforslag at forholde sig til.

Det er klart, at det er ting, vi kan kigge nærmere på i udvalget. Vi vil selvfølgelig gerne vide noget om, hvad det er for nogle regler, ministeren har tænkt sig, og vi vil i hvert fald ikke udstede en blankocheck på det her.

Vi synes da, det er helt i orden, hvis erhvervslivet har lyst til at give nogle penge til nogle kunstnere i Danmarks Radio eller i TV 2 eller noget andet. Det skal de da være hjertelig velkommen til, men det, vi er interesseret i at få at vide i den sammenhæng, det er selvfølgelig først og fremmest, om det er en eller anden

skattefidus, vi i virkeligheden taler om her, eller om det er et spørgsmål om, at man ønsker indflydelse på programmerne på den ene eller på den anden måde. Det har vi jo så mulighed for at kigge lidt nærmere på i udvalget. Lovforslaget indeholder ikke noget om det.

Vi kan således ikke umiddelbart tilslutte os dette lovforslag, men er selvfølgelig klar til at stille nogle spørgsmål i udvalget. Men altså ingen tilslutning.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil godt spørge hr. Jimmy Stahr, hvad hr. Jimmy Stahr mener med bemærkningen, at Socialdemokratiet har selvfølgelig ikke noget imod, at man giver »nogle penge til nogle kunstnere«. Betyder det, at Socialdemokratiet ikke har noget imod den sponsorvirksomhed, som man hidtil har haft med, at når Radioorkesteret eller Bigbandet eller Pigekoret rejser ud, så er der sponsorpenge i? Eller betyder det, at hr. Jimmy Stahr ikke mener, at han og Socialdemokratiet har noget imod, hvis man sponsorerer en bestemt kunstners optræden i et bestemt program i Danmarks Radio?

(Kort bemærkning).

Jimmy Stahr (S):

Vi synes, det er en udmærket idé, hvis erhvervslivet vil give til nogle rejser for Bigbandet og for Radiokoret og for Pigekoret osv., og det var det, jeg mente med bemærkningerne. Sponsorering af enkeltkunstnere i enkeltprogrammer eller sponsorering af enkeltprogrammer har jeg derimod ikke udtalt mig om. Det er vi principielt imod. Men lad os se, hvad det er, der ligger i lovforslaget.

Men vi tilslutter os ikke lovforslaget.

Per Stig Møller (KF):

Det er da rart og heldigt, at den socialdemokratiske ordfører går ind for forholdene, som de allerede er. Vi vil meget gerne have dem udviklet, og det er det, kulturministerens lovforslag går ud på. Det er en naturlig opfølgning af det lovforslag, vi allerede har om sponsorering i kulturlivet, og man må da erkende, at de elektroniske medier og Danmarks Radio, TV 2, lokalradio, lokal-tv er de kulturinstitutioner, der dækker kulturområdet i landet bredest.

[Per Stig Møller]

Derfor er der god logik i kulturministerens forslag, og jeg synes også, man må erkende, at i den kamp, man skal have med megen udenlandsk fiktion – og her taler man jo oftest om den amerikanske – vil det være meget væsentligt, at der kan udvikles dansk fiktion, som jo nu og da, hvis den skal stå mål med den udenlandske i serieform, kan komme til at kræve ret så store ressourcer. Vi har jo hørt om ét eksempel på noget, som er kommet i skrotbunken. Det må være et grundlæggende syn i forhold til brugerne af radio og fjernsyn, altså os alle sammen, at det er bedre, at et program kommer frem, frem for at det slet ikke kommer frem. Og det vil kulturministerens forslag jo hjælpe til.

Man må også understrege, som kulturministeren gør, at det er ikke meningen, at sponsoring skal overtage driftsbudgettet eller dele af driftsbudgettet, men skal bruges til de områder, de enkeltstående projekter – programmer – som ellers ikke ville være blevet til. Altså et ekstra tilbud til den danske befolkning, og det er da kun glimrende, hvis man kan være enig om det.

Det er jo sådan, at kulturlivet og erhvervslivet har fælles interesser. Det er ikke nødvendigvis noget kærlighedsforhold, men et interesseforhold. Kulturlivet har interesse i at kunne gøre ting, det ellers ikke ville kunne gøre, og erhvervslivet har interesse i at fortælle et andet publikum, at det også ønsker at være med og hjælpe til.

Endelig rummer lovforslaget jo det ganske fornuftige, at lokal-tv's og lokalradios grå område nu gøres lyst. Vi kender jo udsendelser, der er stillet til rådighed gratis, vi kender virksomhedsportrætterne. Nu kommer der regler for det, således at vi kommer ud af en grå zone, som ingen kan være tjent med at befinde sig i.

Vi ønsker derfor at modtage den socialdemokratiske imødekommenhed og arbejde videre i udvalget, så man får et fornuftigt slutprodukt.

Ingerlise Koefoed (SF):

For to uger siden var der et flertal her i folketingsalen, der afviste skattefradrag for sponsoring. Diskussionen viste jo meget tydeligt, at der er udtalt frygt for, at sponsorer vil komme til at påvirke kulturpolitikken, og at et flertal herinde ikke finder det rigtigt, at kulturministeren på den måde lægger en del af ansvaret for den sammenhængende og alsidigt brede

kulturpolitik fra sig og i hænderne på erhvervslivet.

Alligevel kommer der så et forslag om sponsoring af Danmarks Radio, TV 2 og også udsendelser i lokalradio og lokal-tv. Begrundelsen er, at ellers bliver det, som man kalder kvaliteten, ikke god nok. Det vil jeg jo nok sige er en lidt tåget begrundelse, for kvalitet afhænger jo af, hvem der vurderer den.

Jeg mener, at man i mange tilfælde, i Danmarks Radio ikke mindst, vil komme i en meget vanskelig situation, hvis man står med to programmer, der måske er lige dyre at producere, men hvor det ene f.eks. henvender sig til en kreds af handicappede, altså en lille kreds med ganske vist flere lyttere og seere end de handicappede selv, men ikke med det store udbud, og så et andet program, hvor man vil producere en musical, som koster det samme. Man har ikke råd til at gøre begge dele – man kan måske få sponsoring. Hvor vil sponsoringene gå hen? Ja, de vil gå til musicalen. Sådan mener jeg ikke man skal acceptere at prioriteringerne finder sted. Jeg mener, at prioriteringerne må foretages i overensstemmelse med de retningslinier, som man har for en virksomhed, i overensstemmelse med spørgsmålet om alsidighed, om bredde, om mulighed for også at bringe smalle programmer osv.

Samtidig med at man fremsætter dette forslag om også at hente sponsoring, som jeg betragter som en pænere form for reklamepenge, til Danmarks Radio, har man jo her fra tælerstolen – det har bl.a. statsministeren og kulturministeren – bedyret, at der skal være én reklamefri, offentligt finansieret radio- og tv-station, en Public Service-station, her i landet. Derfor mener jeg, at det er helt oplagt, at Danmarks Radio skal friholdes for sponsoring.

Jeg vil også godt sige med hensyn til det, hr. Jimmy Stahr sagde før, at vi har ikke noget imod, at en sponsor betaler for at få Pige-koret eller Bigbandet eller nogle andre ud at rejse til udlandet eller er med til at betale og præsentere det, vi kan herhjemme, og det, vi har udviklet ved hjælp af, at vi bl.a. havde Danmarks Radio. Men vi har i høj grad noget imod, hvis sponsorerne får lov til at gå direkte ind i programvirksomheden, og at de med deres penge kommer til at være bestemmende om programvirksomheden.

[Ingerlise Koefoed]

Med hensyn til TV 2 synes jeg, det her er mærkeligt. Foreløbig ved man ikke, om man får reklamepenge nok. Hvorfor i alverden vil man så gå ind nu og hente sponsorpenge også? Der er også noget her, der drejer sig om at få kvalitet, og jeg troede da ærlig talt, at kulturministeren og flertallet her i Folketinget havde ment, at der var kvalitet i det TV 2, som man allerede har vedtaget – med reklamefinansiering, bevares – men det lader altså til, at man allerede nu er i stand til at skønne, at den kvalitet ikke bliver stor nok; eller er det pengene, der ikke slår til? Så dér må jeg også sige nej. Jeg synes ikke, man skal udvide det, som jeg i forvejen har imod med reklamepengene, til også at blive med sponsorpenge.

Vi må fra SF's side modsætte os lovforslaget, og vi må under udvalgsbehandlingen prøve under alle omstændigheder at sikre, at i hvert fald afsnittet om Danmarks Radio udgår af forslaget.

Elsebeth Kock-Petersen (V):

Da Venstres ordfører, hr. Anders Poulsen, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre Venstres betragtninger i forhold til dette lovforslag.

I Venstre er vi ikke bange for det private erhvervsliv. Vi tror faktisk ikke, at det er befolket med mennesker, der udelukkende er ude på at styre alting, herunder også medierne. Vi er derfor ikke betænkelige ved at tillade erhvervsvirksomheder, enkeltpersoner og andre at sponsorere særlige programmer i såvel Danmarks Radio og TV 2 som i de lokale radio- og tv-stationer. Vi mener faktisk ikke, at danskerne skal snydes for kunstneriske oplevelser, når nu man kan få bl.a. erhvervslivet til at finansiere f.eks. en tv-transmission af en opera eller en ballet eller en fodboldkamp.

Vi synes, det vil være et væsentligt fremskridt, hvis det bliver lovligt, at erhvervslivet yder tilskud til bestemte programmer i de lokale medier, frem for at der som nu kun må ydes tilskud til den generelle drift af stationen. Jeg vil dog bestemt ikke afvise, at det er det, der i forvejen finder sted, når virksomhederne yder tilskud til de lokale radio- og tv-stationer.

Vi synes også i Venstre, at det er godt, at der er et samarbejde mellem forskellige områder, og at hvert område ikke lever isoleret for sig. Det er godt, at erhvervslivet herigennem får mulighed for at vise interesse for forskellige

former for kunstneriske tilbud. Derfor er det vel i virkeligheden det bedste, der kan ske, hvis der også kan opnås tilslutning til, at det kommer til at fremgå tydeligt, hvad det er for nogle programmer, erhvervsvirksomheder eller enkeltpersoner støtter. Jo tydeligere det fremgår, jo større mulighed er der for at undgå myter og gisninger om påvirkning og alt det, som nogle herinde er så frygtelig bange for.

I Venstre vil vi meget gerne gå endnu videre og tillade reklamer i de lokale radio- og tv-stationer, og vi håber meget, kulturministerens forslag om dette snart vil blive vedtaget på trods af den nærmest religiøse modstand mod reklamer, der præger flere partier herinde.

Marianne Jelved (RV):

Det Radikale Venstre vil se positivt på det lovforslag, der er fremsat, og jeg skal nøjes med at sige, at det er en forudsætning for vores endelige tilslutning til en eventuel lov på dette område, at reglerne udformes således, at vi er overbevist om – og så citerer jeg fra bemærkningerne til lovforslaget – at et grundlæggende princip vil blive opretholdt, nemlig dette:

»... at Danmarks Radio og TV 2's uafhængighed i programlægningen og forpligtelser med hensyn til kvalitet, alsidighed og mangfoldighed i programudbudet ikke anfægtes af sponsorordningen.«

Føler vi os ved reglernes udformning overbevist om, at dette kan tilgodeses, så er vi som sagt positive over for det.

Men jeg skal så ikke undlade at bemærke, at Det Radikale Venstre ikke i forbindelse med anden lovgivning omkring sponsorvirksomhed kan medvirke til, at det bliver muligt at fratække udgifter til sponsorvirksomhed i skattesammenhænge.

Bollmann (CD):

Da vores ordfører ikke kan være til stede til denne debat, har jeg lovet at sige ganske kort, at det, der er indeholdt i ministerens lovforslag, er noget, vi har været interesseret i i lang tid. Derfor kan vi fuldt ud give tilslutning til det forslag, ministeren har fremsat.

Poulsaard (FP):

Som et parti, der har sloges og fortsat slås for at få frihed i æteren og reklamefinansierede udsendelser, skulle man jo tro, at vi her ville råbe:

[Poulsgaard]

Hurra, endelig noget fornuftigt! Jamen jeg må beklage, minister, vi finder ikke rigtig, at vi kan støtte dette lovforslag. Det hænger bl.a. sammen med, at der står næsten hvert andet sted: »Kultur- og kommunikationsministeren fastsætter reglerne.«

Det er jo en bemyndigelseslov, så det klodser. Jeg vil gerne tro det gode om mine medmennesker, og derfor vil jeg også gerne tro det gode om den nuværende kulturminister, men vi har jo ingen garanti for, at kulturministeren fortsætter. Det kunne da godt tænkes, vi fik en kulturminister med lidt rødere partifarve, og så kan jeg da levende forestille mig, at det ene firma kan få lov, men det andet kan ikke, for det er nogen, man ikke kan lide. Den bemyndigelse, der ligger i det kan vi i hvert fald ikke tage.

Og så sponsoreringen. I dagens aviser kan man læse, at Danmarks Radio kan undvære 400 medarbejdere. Hvor mange kan man i det hele taget undvære, uden at det skal gå ud over noget? Det er jo en fantastisk situation.

Når vi er inde på disse regler, kunne man jo spørge sig selv, hvorfor sådan en som Haaestovre i Ringkøbing, hvor man har forsøgt sponsorering, er blevet forfulgt med brask og bram. Hvorfor gjorde man det, når man nu kommer med en sådan regel her?

Vi er imod alle disse bemyndigelser til ministeren. Det bliver fuldstændig tilfældigt, hvem der kan få lov til at sponsorere en udsendelse, og hvem der ikke kan.

Vi beklager, vi går imod lovforslaget.

Kristian R. Kristensen (KRF):

I Kristeligt Folkeparti anser vi det for noget positivt, at der bliver givet mulighed for sponsorstøtte til finansiering af nogle programmer, som ellers ikke ville blive produceret eller også ville blive produceret i en mere beskedent form end den, sponsoreringen giver mulighed for.

Vi har nok én betænkelighed i den forbindelse, og det gælder spørgsmålet, om også Danmarks Radio bør have den sponsormulighed. Det er ud fra den betragtning, at Danmarks Radio er licensfinansieret og dermed også finansieret på en måde, som også er godkendt og accepteret af staten som sådan og af Folketinget. Det giver Danmarks Radio en fordel frem for andre, og det er vi måske lidt betænkelige ved.

Men med hensyn til fastsættelsen af reglerne om, hvorledes udsendelserne skal komme på

skærmen eller i radioen, og hvordan de skal indgå i programvirksomheden, er det for os meget væsentligt, at der holdes fast ved det grundlæggende princip om uafhængighed i programlægningen og forpligtelser med hensyn til kvalitet, alsidighed og mangfoldighed i programudbudet.

Der nævnes i bemærkningerne noget om bestemmelserne, hvorledes et program skal identificeres som sponsoreret, og hvorledes en sponsors navn eller logo kan vises eller nævnes i forbindelse med det pågældende program under hensyn til de regler, der gælder for reklamer. Der synes vi, det er meget væsentligt, at der bliver nogle meget faste regler om, hvorledes et logo får lov til at fremkomme i programmerne.

Der bør også tages stilling til visse programmer. Nyheds- og forbrugeroplysende udsendelser bør holdes uden for sponsorordningen på grund af deres særlige betydning for samfundsdebatten.

Der bør endvidere tages stilling til, om der er visse virksomheder som f.eks. tobaksvarerproducenter eller dem, der handler med og producerer alkohol, der bør udelukkes fra at optræde som sponsorer under hensyn til, at det er almindeligt accepteret, at hverken tobaksrygning eller alkoholforbrug på nogen måde må fremmes i radio og tv. For os er det i hvert fald meget væsentligt, at det bliver præciseret.

Vi mener også, det bør overvejes, om producenter af andre sundhedsfarlige stoffer end alkohol og tobaksvarer også bør afskæres fra at få lov til at sponsorere.

Herudover må det overvejes, om indholdet af et sponsoreret program må have direkte forbindelse med sponsors erhvervsinteresser. Det mener vi ikke det må have. Det må være en støtte til et ganske bestemt program.

Så har vi jo også som før nævnt den indstilling, at lokalradioer f.eks. skal bringe lokale nyheder, lokale udsendelser, og derfor også skal være lokalt finansieret.

Vi mener, at fastsættelsen af reglerne er så væsentlig, at den bør ske i et bredere samarbejde, så det måske ikke bare lige er kulturministeren, men måske også Kulturudvalget eller i hvert fald regeringens repræsentanter, der er med i denne bedømmelse.

Jørgen Tved (FK):

I Fælles Kurs har vi lidt svært ved at se, hvad meningen egentlig er med dette lovforslag. Det er et forsøg på at få skabt nogle afskrivningsregler ad bagdøren, at man nu siger, at den gik ikke den anden dag, hvor firmaerne skulle have lov til at trække de bidrag fra, som de gav til forskellige sider af kulturlivet, og nu siger man, at de skal have lov at sponsorere, og så kan man til næste år eller på et eller andet tidspunkt komme med et forslag om, at nu skal de naturligvis have lov til at skrive tingene af.

Vi synes, at det er en dårlig politik, at erhvervslivet, at virksomheder og fonde på nogen måde skal have lov til at øve indflydelse på programvirksomheden.

Lad mig tage et andet eksempel. Før nogle år siden var der et sangkor af havnearbejdere i Esbjerg, der fik et tilskud fra Sømændenes Kulturfond. Der faldt senere en dom i Arbejdsretten, som godtgjorde, at dette sangkor slet ikke eksisterede. Jeg havde faktisk rejst land og rige rundt med sangkoret i forbindelse med en strejke, hvor de havde forsøgt at underholde og opfordre til solidaritet. Jeg kan garantere samtlige tilstedeværende, at der var absolut behov for, at deres stemmer blev øvede, og at de fik lidt skoling, så der var meget god grund til, at de fik dette tilskud. Nu faldt der altså en dom for, at det slet ikke eksisterede. Jeg havde altså rejst rundt med en flok spøgelse. Ville man f.eks. kunne sponsorere et sådant sangkor, så det fik lov til at optræde i fjernsynet? Jeg tror ikke, at det er det, der menes.

Hvis man f.eks. forestillede sig, at hr. Poulsen ville fortsætte sin gløvedige karriere som revyskuespiller, og at der var en eller anden virksomhed, hvad guderne må forbyde, der ville sponsorere, at hr. Poulsen optrådte med sin tredjerangs komik i fjernsynet, ville sådanne udsendelser så blive bragt? Jeg er helt sikker på, at ingen i Danmarks Radio kunne drømme om at bringe dem, hvis der ikke var nogen, der sponsorerede dem. Hvad er egentlig meningen? For mig at se er det ikke et spørgsmål om at udbrede kulturen, at få flere seriøse programmer. Ulrik Ravnbøl og folk af hr. Poulsen karat som revyskuespiller kan vel ikke være det, vi skal have fyldt fjernsynet og radioen med.

Kort sagt: Er det ikke et spørgsmål om at forsøge at få nogle skattefiduser ført ind i lovgiv-

ningen ad bagdøren? Altså at man først åbner op for, at forskellige firmaer, fonde osv. får medindflydelse på, hvilke programmer, som ellers ikke ville blive bragt, der nu bliver presset igennem, for at man så på et lidt senere tidspunkt kan sige, at vi nu bliver nødt til at tillade, at denne sponsorering gøres mere eller mindre skattefri.

Vi er meget spændt på at se, hvad der kommer ud af dette forslag, når det har været igennem udvalgsbehandlingen. På nuværende tidspunkt må vi afvise det.

Formanden:

Når jeg lod bemærkningerne om hr. Poulsen's private engagementer passere, er det, fordi de foregår i fuld offentlighed.

Kultur- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

Jeg vil gerne først sige tak for de indlæg, som har været positive over for forslaget, og i det hele taget sige tak for de bemærkninger, der er faldet, fordi de giver mig anledning til at præcisere nogle ting, som jeg tror det er vigtigt at få præciseret, inden behandlingen af forslaget går videre.

For det første må jeg understrege, at der ikke er tale om et skatteforslag. Der er tale om sponsorering af en karakter, som man i øvrigt kender på en lang række kulturområder inden for både kunst, forskning, videnskab og kultur.

Naturligvis ville, hvis vi kunne komme igennem med det forslag, som tidligere har været til behandling om fradrag for sponsorudgifter, og så sponsorudgifter til radio-tv-virksomhed, falde ind under en sådan lovgivning, men det er ganske uafhængigt af dette, at vi drøfter disse ting.

Der er faktisk tale om, at vi på en række områder ligestiller, hvad jeg vil kalde kulturinstitutioner som Danmarks Radio og TV 2 og også lokalradioerne med andre kulturinstitutioner, som kan modtage tilskud fra erhvervslivet, fra fonde eller fra andre. Jeg tænker på museer, på arkæologiske aktiviteter, på teatre, på orkestre, som alle sammen kender til at få tilskud, få sponsorstøtte, som det hedder nu til dags, fra både virksomheder, institutioner og fonde. Det vil der blive mulighed for. Det er allerede tilfældet for TV 2, således som lovgivningen er omkring TV 2, hvor der direkte i finansieringsbe-

[Kultur- og kommunikationsministeren]

stemmelserne står, at TV 2 kan modtage tilskud. Derfor synes jeg, at det er rimeligt, at der bliver lagt nogle regler for den måde, en sådan tilskudsordning kan forvaltes på. Her ville det være rimeligt at ligestille Danmarks Radio med TV 2, således at den får den mulighed, at den, når særlige indsatser, som ikke vil kunne gennemføres inden for det almindelige budget, skal gennemføres, får et tilskud til det på linje med, hvad andre institutioner, der påtager sig store opgaver ud over det, de i øvrigt laver inden for deres normale budgetter, får. Det er det, dette forslag drejer sig om.

For lokalradioers vedkommende er det oven i købet sådan, at der er mulighed for erhvervsvirksomheder for at give skjulte tilskud – det kan man godt kalde dem – fordi det er tilladt at stille udsendelser vederlagsfrit til rådighed, hvis den pågældende radiostation vil bringe dem. Forslaget vil gøre disse ting mere åbenlyse, vil gøre det klart, hvem det er, der i givet fald har stillet en sådan udsendelse til rådighed eller har været med til at finansiere en udsendelse. Det er også muligt i dag, men uden nogen kreditering eller nogen markering af, hvordan de økonomiske ansvarsforhold er for de pågældende udsendelser.

Jeg gad vide, om ikke hr. Poulsgaard, når vi er kommet igennem behandlingen af forslaget her, vil stille sig lidt mere positivt over for det, end han gjorde her i starten. Jeg tror, at hr. Poulsgaard vil opdage, at der ikke er tale om, at der skal fastsættes regler i hvert enkelt tilfælde. Der skal fastsættes nogle generelle regler. Når de skal fastsættes af kulturministeren, er det, fordi de skal fastsættes på basis af de forslag til regler, som måtte komme fra Danmarks Radios bestyrelse og fra TV 2's bestyrelse, og for at få en vis ensartethed i regelsættet, også en ensartethed i forhold til det, der skal gælde på lokalradioområdet. Derfor er det rimeligt, at det samles i Kulturministeriet. Det er netop her ved behandlingen af forslaget i Folketingets Kulturudvalg, at det skal drages ind, så der kan foretages en sammenligning med, hvad der i øvrigt foregår på dette område. Jeg har da også i bemærkningerne understreget, at der i Europarådets sammenhæng i øjeblikket foregår overvejelser om, hvordan der kan opstilles fælles regler for sponsorering af radio- og tv-programmer. Derfor skal de regler, som skal fastsættes, være af et generelt tilsnit.

Jeg synes, det er meget væsentligt at pege på, at der er tale om på denne måde at lægge nogle rammer for en virksomhed, som allerede foregår. I Danmarks Radio bringes der også i dag sponsorerede programmer. Man har for programmer udefra, som er sponsoreret af Danmarks Radio, lagt sine egne principper til grund for, hvordan man håndterer sådanne programmer. Vi får altså med TV 2 en direkte i loven fastsat mulighed for, at noget sådant kan forekomme. Derfor synes jeg, det er højst rimeligt, at man har nogle regler, som også tager de hensyn, som er nævnt i lovforslagets bemærkning.

Det får mig til at sige til fru Ingerlise Koefoed, at der ikke er tale om med dette lovforslag at sige, at der så ikke er penge nok til TV 2, fordi der direkte i finansieringsmulighederne for TV 2 står, at tilskud er en mulighed. Det, vi gør her, er på grundlag af en indstilling, som vi kan vente at få fra TV 2's bestyrelse, at være med til at lægge reglerne for, hvordan sådanne tilskud kan forvaltes og bruges.

Endelig føler jeg det vigtigt over for fru Marianne Jelved at sige, at naturligvis skal det princip, som er nævnt, og som fru Marianne Jelved citerede, om, at der skal være en sikkerhed for, at det er de ansvarlige programlæggere, der har ansvaret, efterleves. Det er også derfor, det er taget med i bemærkningerne. Det er absolut alvor, at det står der, fordi det skal gælde, og det må være et grundlæggende princip for, hvordan reglerne udformes. Ingen tvivl om det. Det er for så vidt også et svar til hr. Jørgen Tved, som spurgte, om bestemte former for programmer, f.eks. sponsoreret af Sømandsforbundets Kulturfond, kunne bringes. Ja, det kan de. Hvis man kan finde en programlægger, som under sit eget programansvar mener, at en sådan udsendelse kan og bør bringes i hans radio- og tv-kanal, er det klart, at så vil den kunne bringes, hvis den i øvrigt ligger inden for det regelsæt, som nu skal fastsættes om disse ting. Så enkelt og ikke mere kompliceret er det, vi har med at gøre her. Jeg håber, at vi efter et forhåbentlig grundigt udvalgsarbejde kan få en fornuftig løsning på det, som her er lagt frem, og som vil være til gavn både for de landsdækkende radio- og tv-kanaler og for det lokale netværk af ætermedierne.

Ingerlise Koefoed (SF):

Nu vil jeg håbe, at Fælles Kurs vil lade være med at misforstå mig med det, jeg siger her. Jeg vil godt spørge kulturministeren: Hvordan tror kulturministeren, det vil virke på folk, hvis de ser en udsendelse om de ting, der sker i Persergolfen, som stærkt understreger det, som hr. Jørgen Tved sagde om, at der tjenes meget store penge på at sende folk ned til Persergolfen, at sømændenes liv er i fare, at nogle sømænd dør af det arbejde dernede, hvis man efter udsendelsen viste et skilt, hvor der stod »Sponsoreret af Sømændenes Kulturfond«? Mon ikke de mennesker, som måske var kommet i tvivl og måske var begyndt at tænke over tingene, ville sige: Nåh, det er jo bare ensidigt bestemt af Sømændenes Kulturfond, at vi skulle have den udsendelse. Jeg mener, det ville være kolossalt uheldigt med sponsorer i Danmarks Radio.

Jimmy Stahr (S):

Jeg gik egentlig ikke til behandlingen af det lovforslag med nogle tanker om, at der skulle komme overraskelser frem, for jeg var ikke selv så overrasket over lovforslaget. Alligevel fik jeg to, en lille og en stor. Jeg fik en lille overraskelse over, at Fremskridtspartiet ikke gik ind for lovforslaget, og så fik jeg sandelig nok en stor, da jeg opdagede, at De Radikale var i fuld gang med at runde Fremskridtspartiet højre om.

Problemet med dette er i virkeligheden ikke dem, der bliver sponsoreret, men i lige så høj grad spørgsmålet om alle de udsendelser, der ikke vil blive sponsoreret. Det er helt sikkert, at der vil være en del udsendelser, som ingen, ja, selv ikke Sømandsforbundet vil give sig til at sponsorere. En ungdoms-tv-udsendelse – der kunne være masser af udsendelser – kunne jeg tænke mig ikke ville blive sponsoreret. Det kan meget hurtigt blive det store problem. Vi kender jo bl.a. fra sportsverdenen, at de klubber, der ikke har en chance for at få en sponsor, ganske hurtigt går ned og forsvinder. Derfor skal vi også nok i udvalget se lidt på, hvad problematikken er for dem, der ikke bliver sponsoreret.

Kultur- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

Ganske kort til fru Ingerlise Koefoed. Jeg tror da, at en meddelelse om, hvem der har sponsoreret en udsendelse, vil være med til at skærpe den kritiske sans hos dem, der har set

udsendelsen. Derfor synes jeg netop, det er godt i stedet for den ordning for de lokale medier, vi har i øjeblikket, hvor noget sådant kunne forekomme, uden at der var en angivelse af, hvem der havde stillet den pågældende udsendelse eller pengene til rådighed. Det er et dårligere system end det, man vil kunne se efter det forslag. Jeg synes kun, det kan være med til at hjælpe seere – og lyttere, hvis det er radio – med at skærpe den kritiske sans over for det, som bliver bragt.

Jeg synes, der i hr. Jimmy Stahrs bemærkninger og i tilsvarende bemærkninger, når vi har diskuteret sponsorering, ligger en fornemmelse af, at det er kæmpestore beløb, som vil stå til rådighed, og som kan komme til at få en ganske afgørende indflydelse på programlægningen. Det tror jeg ikke et øjeblik på. Jeg tror, det er penge, som kommer som et tillæg og derfor gør det muligt at løse særøpgaver ud over det sædvanlige, sådan som det også er kendt hidtil med teatre, orkestre, arkæologiske undersøgelser osv. Det har ikke hindret, at den slags ting foregår på fuldt normal vis. Derudover har man tillægsmæssigt kunnet komme et skridt videre med de penge, som det har været muligt at få. Det er det, jeg synes man også skal give kulturinstitutioner som Danmarks Radio, TV 2 og lokalradioer og tv-stationer en mulighed for.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Ja, jeg har jo overrasket både hr. Jimmy Stahr og kulturministeren i dag. Jeg vil da gerne belæres af kulturministeren. Jeg er ikke så gammel, at jeg ikke godt kan lære noget. Nu har vi hørt et eksempel fra Sømandsforbundet, så lad mig drage et andet eksempel frem, som har gjort mig skeptisk over for det. I modsætning til Fælles Kurs og Socialistisk Folkeparti er jeg en af de ivrigste fortalere for reklamefinansiering i radio og fjernsyn. Det har jeg sagt hele tiden.

Men lad os tage et andet eksempel, f.eks. Shell, som har nogle »knapper«. De kunne godt tænkes at ville sponsorere. Vi kan i dag se, at nogle kommuner simpelt hen nægter at handle med Shell. Det er en af de ting, jeg er bange for, hvis det, som der står her i lovforslaget, bliver kulturministeren, der fastsætter reglerne. Jeg kunne da udmærket tænke mig, at man sagde: Shell er nogle værre racister, de skal i hvert fald ikke have lov. Så kommer vi ud

[Poulsgaard]

på et skråplan. Skal man til at begynde at sortere fra? Det er en væsentlig grund til, at vi endnu ikke føler, at vi kan støtte lovforslaget. Men lad os nu se, hvad udvalgsarbejdet medfører.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 106:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed.

Af kultur- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen).

(Fremsat 27/11 87).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Birte Weiss (S):

Tilslutning.

Flemming Jensen (KF):

Enig, idet jeg skal føje til, at vi ikke forlanger udvalgsbehandling.

Ingerlise Koefoed (SF):

Fra SF's side vil vi heller ikke modsætte os dette forslag, men vi vil godt beklage, at der er nogle, der stadig væk ikke kan få skramlet sig sammen til at få nedsat de nødvendige udvalg, og at vi får forslaget så sent, som vi gør. Jeg mener, at man i Kulturministeriet i nogen tid må have vidst, at det jo nok ikke kunne komme til at gælde fra og med den 31. december 1987. Derfor burde vi, hvis der nu skulle have været udvalgsbehandling, have haft dette forslag i lidt bedre tid, end vi har fået det. Men for vores vedkommende vil vi altså heller ikke forlange udvalgsbehandling.

Elsebeth Kock-Petersen (V):

Venstre kan også give sin tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Marianne Jelved (RV):

Det Radikale Venstre kan fuldt ud tilslutte sig forslaget og har heller ikke behov for, at det bliver udvalgsbehandlet.

Bollmann (CD):

Også CD er enig – også uden udvalgsbehandling.

Formanden:

Nu har formanden kun brug for at høre, hvis nogen ønsker udvalgsbehandling.

Poulsgaard (FP):

Fru Ingerlise Koefoed sagde det væsentlige. Det er simpelt hen nogle uanstændige arbejds- vilkår, man har turdet byde f.eks. sådan en stor station som Københavns Kanal 2. Jeg synes, det er for dårligt, hr. minister, at man ikke har fået dette på plads for lang, lang tid siden. Det er store værdier, der står på spil. Det kan man ikke byde folk, der skal arbejde seriøst med tin- gene.

Men når det er sagt, kan vi tilslutte os lovfor- slaget.

Kristian R. Kristensen (KRF):

Fra Kristeligt Folkeparti kan vi også tilslutte os lovforslaget, og vi mener heller ikke, at der er behov for nogen udvalgsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Med de bemærkninger, der er faldet, foreslår jeg, at lovforslaget går direkte til anden be- handling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Forhandling om EF redegørelse nr. EF 1: